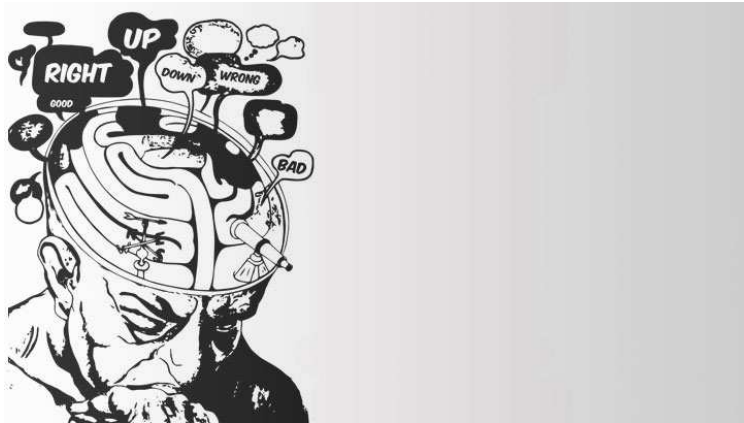

18/10/2016

Les alteracions emocionals influeixen en els processos cognitius dels pacients amb acromegàlia

Iris Crespo i Eugenia Resmini, dins del grup 747 del CIBERER, han investigat la relació entre alteracions emocionals, com l'ansietat o la depressió, i els problemes cognitius en persones que pateixen acromegàlia, una malaltia caracteritzada per un excés en l'hormona de creixement a causa d'un tumor benigne a la hipòfisi. Els resultats mostren que, efectivament, aquestes alteracions emocionals empitjoren l'estratègia en la presa de decisions i la capacitat d'aprenentatge.

L'acromegàlia és una malaltia rara que apareix en l'edat adulta i que es caracteritza per un excés d'hormona de creixement (GH) a causa d'un tumor benigne a la hipòfisi. Els pacients amb acromegàlia solen presentar signes i símptomes físics com són l'engrossiment de mans, peus, llavis i nas, la hipertensió, el mal de cap, la diabetis mellitus i la síndrome del túnel carpià. També sol ser bastant comú la presència d'alteracions emocionals com distímia (caracteritzada per un estat d'ànim melancòlic, trist), ansietat, baixa autoestima o angoixa emocional. Aquest malestar, tant físic com emocional, repercuteix directament sobre qualitat de vida d'aquests pacients.

En els últims anys, s'ha descrit la presència de problemes cognitius en aquests pacients, que arriben a persistir fins i tot després de reduir els nivells de GH. Concretament, els pacients refereixen dificultats en agilitat mental, concentració, memòria i capacitat

d'aprenentatge.

Donada l'estreta relació existent entre les funcions cognitives i l'emoció, la hipòtesi d'aquest estudi va ser que les alteracions emocionals dels pacients amb acromegàlia podien estar relacionats amb les dificultats cognitives, especialment amb la presa de decisions i la memòria. Amb l'objectiu de valorar aquesta hipòtesi, es va avaluar mitjançant tests neuropsicològics la memòria, la presa de decisions, l'ansietat i els símptomes de depressió en un grup de pacients amb acromegàlia i en un grup de controls sans que tenien la mateixa edat, sexe i nivell educatiu.

Els resultats van revelar que els pacients amb acromegàlia, en comparació amb els controls sans, obtenien puntuacions més baixes en memòria, utilitzaven pitjors estratègies en la presa de decisions i presentaven puntuacions més altes en ansietat i símptomes depressius. A més, en el grup de pacients amb acromegàlia es va observar una relació inversa entre les alteracions emocionals i les funcions cognitives, és a dir els pacients que tenien més ansietat i més símptomes depressius eren els que més dificultats mostraven en memòria, aprenentatge i presa de decisions. No obstant això, aquesta relació no es va observar en el grup de controls sans.

Com a conclusió, el nostre estudi ha evidenciat una influència de les alteracions emocionals sobre la memòria i la presa de decisions. Per aquest motiu, seria interessant investigar en futurs estudis si el tractament psicoterapèutic per millorar l'ansietat i els símptomes depressius en pacients amb acromegàlia també aconseguix millorar els problemes o dificultats en les funcions cognitives.

Iris Crespo Martín

Grup CIBERER 747 "Malaties de la hipòfisi"
Institut de Recerca del Hospital de la Santa Creu i Sant Pau
ICrespo@santpau.cat

Eugenia Resmini

Departament de Medicina
Grup CIBERER 747 "Malaties de la hipòfisi"
Institut de Recerca del Hospital de la Santa Creu i Sant Pau
eresmini@santpau.cat

Referències

[View low-bandwidth version](#)